

Kőszegi-Arbeiter Anita

Strucc a könyvtárban

Fülöp, a strucc savariai kalandjai 2. - Strucc a könyvtárban

Írta: Kőszegi-Arbeiter Anita

A könyvet kiadja a HELMA Kiadó.

Cím: 8630 Balatonboglár Szabadság u. 75.

Telefon: +36(30)499-34-77

E-mail cím: info@alkosoft.hu

Webcím: www.helma.hu

A kiadásért felel a HELMA Kiadó ügyvezetője Dvariecki Bálint

Kiadás dátuma 2022.

ISBN: 978-615-6424-20-4

Copyright © (Kőszegi-Arbeiter Anita) (2022.02.23)

Minden jog fenntartva. A könyv bármely részletének közléséhez a kiadó előzetes hozzájárulása szükséges.

Rajzolta: Tarr Andrea

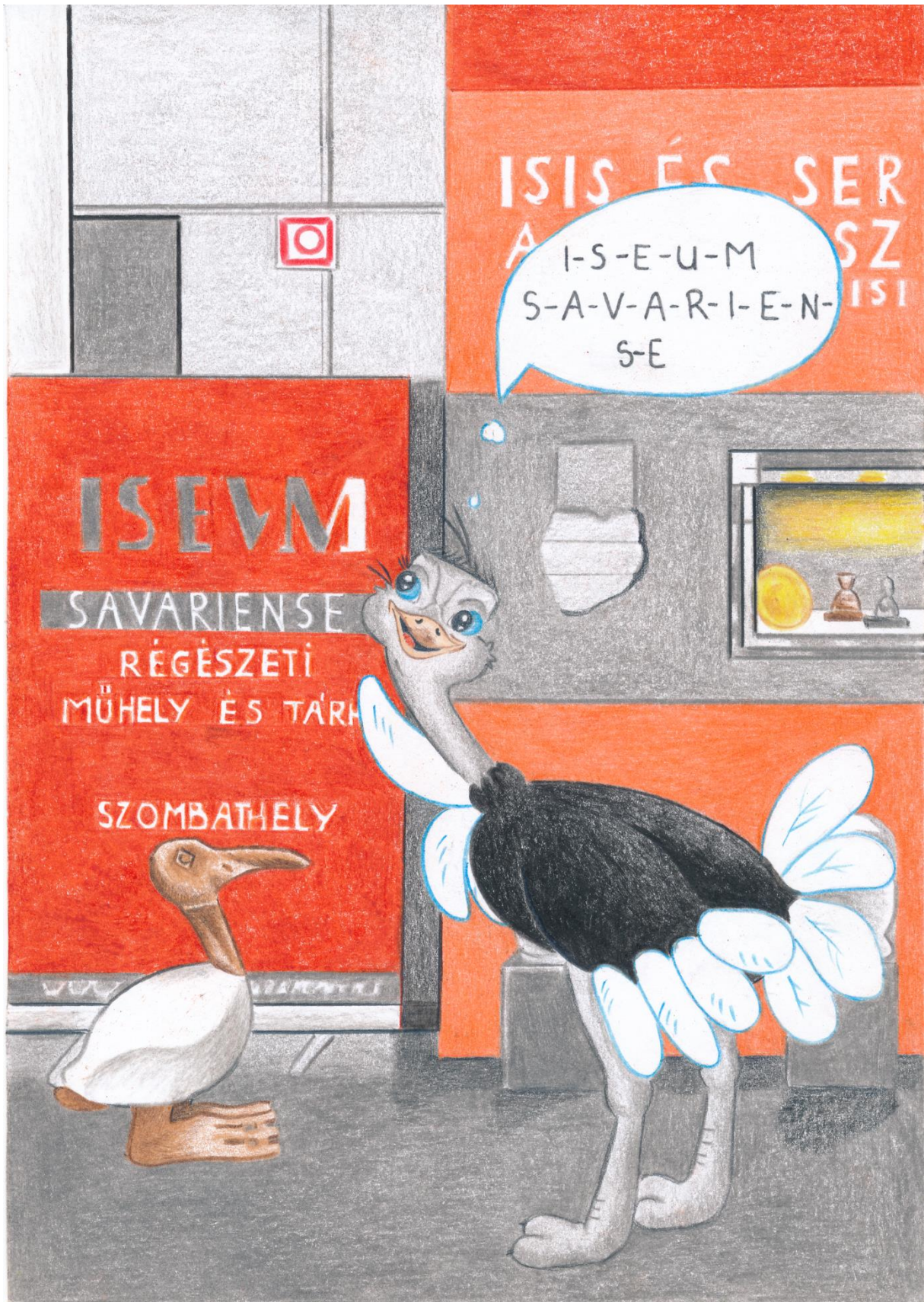
Mit olvasson egy strucc?

Fülöp, a strucc gyakran időzött az Iseumban az íbisz madár társaságában. Mióta beköltözött Szombathelyen a címerébe, már többször bejárta a Fő teret és a környékét, de legjobban az íbisz madár társaságában szeretett lenni. Az íbisz ugyanis írni és olvasni tanította Vas vármegye leghíresebb madarát. Nem, mintha a strucc nem ismerte volna e tudományokat, de kétségtelen, hogy igen ritkán gyakorolta az írás és az olvasás mesterségét, hiszen a szavannán nemigen vannak könyvek. De most már Fülöp nemcsak azt akarta tudni, hogy miért lett címerállat, hanem minden egyebet is, amit csak Szombathelyen megtanulhatott. És mivel az íbisznek köszönhetően az egyiptomiak az olvasás tudományát, ezért felajánlotta Fülöpnek, hogy segít neki.

Fülöp rendkívül szorgalmas tanuló volt. Éppen a betűzést gyakorolta, ennek köszönhetően pedig az összes feliratot elolvasta már, amit csak az Iseumban talált.

- I.S.E.U.M S.A.V.A.R.I.E.N.S.E. – betűzte Fülöp az egyik írást a falon.
- Úgy van, ügyes vagy! – dicsérte meg barátját az íbisz.

– Most mit olvassak el? Elfogyott az összes felirat – mondta bánatosan a strucc.

– Könyvet – vágta rá az íbisz. – De sajnós itt nálam egy sincs. Viszont elmehetnél a könyvtárba, ott rengeteget találsz.

– És megengedik, hogy beleolvassak? – húzta fel kételkedve a szemöldökét Fülöp.

Tudta, mik azok a könyvek, a Fő téren gyakran be is ment egy boltba, ahol rengeteg-rengeteg könyv volt, de mindenki csak megvette őket, nem olvasta ott a boltban.

– Igen, a könyvtárban rengeteg a könyv, és mindenki azt viheti haza, amelyiket akarja. Persze, nem örökbe, ezeket csak kölcsönözni lehet.

– Kölcsönözni? Az meg mit jelent? – döntötte oldalra a fejét Fülöp.

– Hát kiveszed a könyvet, hazaviszed, elolvasod, aztán visszaviszed, és keresel egy másikat – magyarázta az íbisz.

– Ez jól hangzik – lelkesedett Fülöp. – Megyek is, keresek egyet magamnak!

Az íbisz elmagyarázta Fülöpnek, merre találja a könyvtárat. A strucc már járt arra, de még sosem ment be. Gyorsan elkészönt barátjától, nyakába kapta lábát, és már száguldott is.

Hogyan fér rá egy strucc képe a könyvtárigazolványra?

Fülöp kíváncsian nézegette a Berzsenyi Dániel Könyvtár épületét. Kívülről ugyan nem látszott, hogy valóban lennének bent könyvek, de hát ki volt írva, hogy könyvtár, mi más lenne a falak között. Bátran belépett, már a magától nyíló ajtótól sem riadt meg. Az Iseumban is ilyen volt, és mostanra egész jól hozzászokott.

Az ajtó túloldalán aztán körbenézett. Jobbra volt a ruhatár, de ugyebár egy struccnak nincs ruhája, így nem ment oda. Elnézett balra is, de könyveket ott sem látott. Szemben azonban megpillantotta az információs pultot. Felcsillant Fülöp szeme, ott biztosan meg tudják mondani, hol bujkálnak a könyvek.

Odalépett hát a pulthoz, és azt kérdezte:

– Elnézést, meg tudná mondani, merre vannak a könyvek?

A pultban ülő könyvtáros hölgy felnézett, és eltátotta a száját.

– Nini, egy strucc! – mondta csodálkozva. – Csak nem Fülöphöz van szerencsém? Vas megye címermadarához?

– De igen – húzta ki magát büszkén Fülöp. Mióta a címerébe költözött, egyre többen ismerték fel. Lépten-nyomon megszólították, sőt még a tollait is megsimogatták. A strucc persze ennek rendkívül örült, hiszen egy ilyen híres jószágot mindenkinek ismernie kell.

– És mi járatban vagy nálunk? – kérdezte a hölgy.

– Megtanultam tökéletesen olvasni – kezdte Fülöp –, és könyvre lenne szükségem. Amit olvashatok. A feliratok már nagyon unalmasak.

– Ó, itt aztán rengeteg könyv van, viheted bármelyiket – mondta a könyvtáros hölgy. – De előbb be kell iratkoznod a könyvtárba.

– Én olvasni jöttem, nem írni! – felelte felháborodva a strucc.

Még ilyet! Az íbisz azt mondta, hogy itt könyvek vannak, meg olvasás, írásról szó sem volt.

– Nem írni kell, kedves Fülöp – szólt szelíden a hölgy –, hanem beiratkozni.

– Ez úgy hangzik, mint a bejelentés, és az sem tűnt valami izgalmasnak – emlékezett vissza Fülöp. – De ha ez kell hozzá, ám legyen. Ugye, nem fog fájni? – aggodalmaskodott a madár.

– Dehogy! – nevetett a könyvtáros. Kihúzott egy fiókot, és egy zöld kártyát vett elő. – Csak felírom az adataidat erre itt, ni. És készítünk egy fényképet is a könyvtárigazolványodra.

Fülöp szépen bediktált minden adatot, amit csak kértek tőle. Mondta a nevét, a születési helyét és dátumát, a címét, még a foglalkozását is: címermadár. Ez ugyanis egy nagyon komoly elfoglaltság, és más amúgy sem jutott eszébe.

Ezután odaállt az oszlophoz, ahová a hölgy mutatta, és próbált mozdulatlanul állni. Bár kibírta moccanás nélkül, a kép mégsem lett jó. A feje valahogy mindig lemaradt, nem látszott más, csak a nyaka. Mi tagadás, Fülöp szép, kecses nyakkal büszkélkedhetett, de a képen mégsem mutatott elegánsan. A feje jobb lett volna.

– Talán ülj le a földre – javasolta a hölgy.

Így Fülöp lehuppant, és remélte, hogy most már sikerül a fejét is megörökíteni, nemcsak a nyakát.

Amikor végre minden elkészült, Fülöp megköszönte a segítséget, és eliramodott a lépcső felé.

– Az olvasójegyed itt ne felejtسد! – kiáltott utána a hölgy, és magasba emelte Fülöp vadonatúj, zöld olvasójegyét.

Fülöp már iszkolt is vissza, a szárnya alá csapta a kis kártyát, és szaladt is fel a könyvek közé.

OLVASÓ JEGY

NÉV:
Fülöp a strucc

SZÜLETÉSI IDEJE:
2014. 06. 30.

SZÜLETÉSI HELYE:
Menkes síkság, Terep dűne, 3. Fészek

LAKCÍM:
1. Tegyén

Megyékai, címer

Milyen könyvet olvasson egy strucc?

Amikor Fülöp felért az első emeletre, eltátotta a száját, de még a szárnyát is. Itt tényleg rengeteg könyv volt. Jobbra is, balra is, nem is tudta, melyik terembe menjen először. Jobb oldalon a következő felirat díszelgett az ajtó felett: Gyermekkönyvtár.

Fülöp gondolkodóba esett. Ő már régóta nem volt kölyökstrucc, hiszen a pihe-puha barna tollacskái helyett már szép, hosszú, fekete és fehér tollai voltak. Márpedig az ilyen szép nagy tollak azt jelzik egy struccnál, hogy bizony felnőtt. Végére is egy kölyökmadar nem lehetne ilyen híres, és nem lakhatna egy címerben. De olvasni még csak most tanult meg, és az olvasás tudományával többnyire a gyerekek szoktak ismerkedni.

Mindemellett Fülöp nagyon szerette a meséket, és úgy tűnt, hogy a polcokon sorakozó színes könyvek izgalmas meséket rejtenek. Talán itt kellene kezdeni, és ha már elolvasta az összes érdekes, struccos és nem struccos könyvet, a túloldalon is talál majd még párat.

Így hát belépett a gyerekkönyvtárba, ahol a polcokon sok színes könyv, a földön pedig színes szőnyeg és babzsákfotelek heverték. Milyen jó lehet behuppanni az egyikbe! Fülöp el is határozta, hogyha talál egy jó könyvet, oda fog letelepedni. De hogyan is választhatna ilyen sok érdekesnek tűnő olvasmány közül? És egyáltalán, hogyan kell a könyvtárban könyvet vételezni? Csak elveszi és kész? Vagy el kell kérnie?

